

beklagede sig over de høje Ejendomspriser. Ja, det kan være ret beklageligt, og hvis man er Køber, er det meget beklageligt, men til en Forhindring af de høje Ejendomspriser er der kun tre Midler: Enten at nedbringe Prisen paa Salgsprodukterne, og det er sikkert ikke det ærede Medlems Ønske; Prisen for Landbrugsprodukterne sættes desuden paa Verdensmarkedet, saa den Vej kan vi ikke gaa. Eller ogsaa kan vi give højere Løn til vore Arbejdere — det har vi Lov til efter frit Behag —, eller vi kan ved en Beskatning drage Omsorg for, at Staten faar en Brøkdæl af den højere Afkastningsevne, Jorden har som Følge af de bedre Konjunkturer. Her ligger nu et lille beskedent Lovforslag, som ikke i nogen Maade tilsigter at ændre Grundprincipperne for Ejendomsskyldbeskatningen. Det tilraader kun at bringe denne Beskatning i Overensstemmelse med sig selv. Og øjeblikkelig melder det ærede Medlem sig som en hidsig Modstander og kan kun tænke sig at gaa med til det, hvis man vil ned sætte Promillen. Derved kommer det ærede Medlem i Modsætning til sine Udtalelser om de høje Ejendomspriser, han beklager. Thi ned sætter vi Promillen, er det at give en Gave til vedkommende Ejendomsbesiddere, og de vil i næste Øjeblik kunne lade Gavens Beløb kapitalisere mindst til det 20-dobbelte og indkassere Fordelen, saa ad den Vej hjælper det ærede Medlem ikke med til at ned sætte Priserne paa Ejendomme.

I øvrigt er det jo mærkeligt at se, at det radikale Venstre som Parti skal staa og forsvare denne Ejendomsskyldvurdering, eftersom vi er principielle Modstandere af det Grundlag, hvorpaa Ejendomsskylden hviler. Det er vistnok det ærede Medlem (Pinstrup) og flere af hans nærmeste Kolleger, der har været med til at gennemføre det Princip. Maa jeg her minde om de Forhandlinger, der fandt Sted i 1903, og som netop gik ud paa, at man skulde bort fra Hartkornskatten, fordi den var forældet, og over til en bevægelig Skat, som kunde stige og falde med Konjunkturerne. Det var et af de bedste Forsvar for denne Skat. Det, vi har imod den, er heller ikke dens Bevægelighed, tværtimod. Det er derfor, vi nu søger at bringe den i Overensstemmelse med sig selv og de Forudsætninger, hvorunder den blev vedtaget. Det, vi har imod den, er, at den rammer Fliden og Dygtigheden, fordi den foruden at falde paa Jorden falder paa de foretagne Forbedringer, Nybygninger o. s. v. Men vi er dernæst imod at formindske Promillen, fordi vi har

Indtrykket af, at man i 1903 begik en Fejlvad at forlade Hartkornsskatterne og indføre en Ejendomsskyld, som ikke udgjorde mere end Halvdelen af, hvad Hartkornsskatterne i sin Tid havde andraget. Vi havde ca. 11 Mill. Kr. i Grundskatter før denne Reform, vi gik ned til 5½ Mill. Kr. Det er efter vor Formening ikke rigtigt, og som Følge deraf vil vi ikke være med til at berøve Staten Muligheden for ad den Vej at komme i Besiddelse af en større Brøkdæl af Grundskatten, den Brøkdæl, vi opgav i 1903. Det ærede Medlem vil vel nok sige, at vi fik en Formue- og en Indtægtsskat i Stedet for. Men det har altid været krævet, at den skulde vi have som Hjælp til Afløsning af Toldskatterne. I dette Tilfælde blev den imidlertid brugt til Afløsning af Grundskatter, og det er den principielle Grund til, at vort Parti er imod den.

Det ærede Medlem (Pinstrup) mener, at den Forhøjelse af Grundskatterne, som vil blive en Følge af denne lille beskedne Reforms Indførelse, vil medføre højere Priser paa Landejendommene og højere Prioriteter. Nej, det Princip, det ærede Medlem vil bruge, at formindske Promillen, vil medføre højere Ejendomspriser. Den Omstændighed, at Staten tager en lille Brøkdæl af Ejendommenes højere Afkastningsevne, kan ingenlunde forhøje Ejendomspriserne, tværtimod, den maa øve en modsat Indflydelse. Naar det ærede Medlem er en ivrig Modstander af de høje Prioriteter, er det noget, som er ret almindeligt, men det ærede Medlem maa dog ikke glemme, at hvis vi ikke havde Kreditinstitutterne, vilde det under de nuværende Beskatnings- og Besiddelsesforhold være ganske umuligt for Folk, som ikke er fødte til en Gaard, at komme i Besiddelse af en saadan. Under de nuværende Forhold har der ikke været anden Mulighed end at arbejde sig frem ved Hjælp af de store Kreditinstitutter. Jeg tør formode, at det ærede Medlem efter saaledes at være blevet gjort opmærksom paa, at han paa 3 Punkter har været i Strid med sig selv, vil sove paa sit Standpunkt til i Morgen og i Morgen vise os det Hensyn at være med til i al Beskedenhed at gennemføre dette beskedne Lovforslag, hvis Formaal, som den højtærede Finansminister har sagt, er at raade Bod paa de Mangler, der knytter sig til Loven om Ejendomsskyld som Følge af den unaturlige Stigning af Ejendomspriserne, som har fundet Sted siden 1909. Men man maa lægge Mærke til, at det ikke er Landejendomme alene, det gælder; Landejendommene repræsenterer jo ikke stort mere end Halvdelen af de samlede Ejendommens